

BIBLIJSKO - MOLITVENA ZAJEDNICA

SVETI PAVAO

Vjerujem u Duha Svetoga, oproštenje grijeha

Dakle, je li tko u Kristu, nov je stvor. Staro uminu, novo, gle, nastaj! A sve je od Boga koji nas sa sobom pomiri po Kristu i povjeri nam službu pomirenja. Jer Bog je u Kristu svijet sa sobom pomirio ne ubrajajući im opacina njihovih i polažući u nas riječ pomirenja. Kristovi smo dakle poslanici; Bog vas po nama nagovara. Umjesto Krista zaklinjemo: dajte, pomirite se s Bogom! Njega koji ne okusi grijeha Bog za nas grijehom učini da mi budemo pravednost Božja u Njemu (2 Kor 5,17-21).

Plaća je grijeha smrt,
a dar Božji jest život vječni u Kristu Isusu,
Gospodinu našem (Rim 6,23)

Usporedi i sljedeća mjesta:
Rim 5,12-21; Rim 7,7-25; 1 Kor 15,54-58.

Što je vrijedno grijeha?

Ponekad nas neka stvar tako privuče da čovjek uzvikne: "Za to se isplati i sagriješiti!" No upitajmo se: "Postoji li išta na ovom svijetu, što bi stvarno bilo vrijedno grijeha?" Biblija kaže kako se barem jedan čovjek, koji je na ovo pitanje pozitivno odgovorio, dobrano prevario. Adam je jeo plod sa zabranjenog drveta i tako počinio grijeh. Međutim, taj mu grijeh nije donio očekivano dobro, biti kao Bog. Naprotiv, do dana današnjega nosimo u sebi posljedice njegovog čina.

Je li grijeh samo pitanje perspektive?

Kad Pavao razmišlja o svom životu prije obraćenja, onda kaže da je prije obraćenja bio besprijekoran i ispunjavao sve ono što je nalagao Mojsijev zakon (usp. Fil 3,6). Međutim, kad dalje govori o sebi, onda kaže kako je on nedonošče (usp. 1 Kor 15,8). U obje poslanice spominje kako je progonio Crkvu Božju. Ono što mu se prije činilo znakom vjernosti Zakonu, prepoznao je kao odbijanje volje Božje, kao grijeh. Pavao je svojim djelima, a da to nije ni primjetio, postao neprijateljem Božjim i grešnikom.

Tko je od vas bez grijeha, neka prvi na nju baci kamen. (Iv, 8:1-11)

Na tragu grijeha

Grijeh je dakle za Pavla čovjekovo protivljenje Bogu. Prema njegovom mišljenju svijet je jadan. Slobodnom Adamovom voljom, njegovom željom da bude poput Boga, grijeh se proširio na cijeli svijet.

On je zahvatio svijet poput paukove mreže i nitko joj ne može izmaći. Po grijehu čovjek je u neprijateljstvu s Bogom, a svijet u kojem živi obilježen je propašću, bolešću i smrću.

Pavao naziva zemaljski život jednostavno *meso*. Ako se meso na ljetnoj vrućini koja vlada osobito u Sredozemlju odmah ne pojede onda ono počinje smrdjeti, raspada se i prestaje biti mesom. Meso, tijelo nas podsjeća na našu prolaznost, ono je vjesnik smrti.

On je za nas postao grijehom

Isus, Sin Božji bijaše bez grijeha, potpuno predan u volju Božju.

Njegova bezgrješnost znači ne samo da je u svom svakidašnjem životu bio bez grijeha, nego njegova bezgrješnost proizlazi iz njegovog potpunog predanja u volju Božju. I upravo, On koji je bio bez grijeha, postaje zbog nas grijehom (usp. 2 Kor 5,21). Što to znači? I u njegovom životu, posebno zadnjih dana Njegova života, grijeh poput razorne bujice pokazuje svu svoju snagu. Sin Božji je odbačen, oklevetan, mučen

i na kraju ubijen (usp. Pnz 21,23). Čini se da Ga je Bog ostavio i prokleo. No upravo se tu pokazuje djelo Božje po kojem će se čovjek izmiriti sa svojim Bogom. Isus, koji je bio bezgrješan, osjetit će na svome tijelu što znači grijeh. No, i pred navalom grijeha Isus ostaje postojan. Time on postaje vođom novog naraštaja ljudi. Budući da je Bogu ostao vjeran do svog posljednjeg daha, Isus je dokinuo pobunu protiv Boga koju je započeo Adam, a time i cijelo čovječanstvo. Tako je Isus postao početkom novoga stvorenja (usp. 2 Kor 5,17).

Oni koji vjeruju u njega, nisu više podložni tijelu, nego su primili kao dar Duha Božjeg. Taj Duh im daje vječni život. Živjeti kao kršćanin, znači slijediti Isusa, a ne Adama, to znači kazati zlu svoj ne da bi čovjek mogao činiti dobro. Sada možemo odgovoriti i na pitanje koje je postavljeno na početku: "Nikakva stvar na ovom svijetu nije vrijedna da bi čovjek zbog nje zgriješio."

Dakle, je li tko u Kristu, nov je stvor. Staro uminu, novo, gle, nastaje! A sve je od Boga koji nas sa sobom pomiri po Kristu i povjeri nam službu pomirenja. Jer Bog je u Kristu svijet sa sobom pomirio ne ubrajajući im opaćina njihovih i polažući u nas riječ pomirenja. Kristovi smo dakle poslanici; Bog vas po nama nagovara. Umjesto Krista zaklinjemo: dajte, pomirite se s Bogom! Njega koji ne okusi grijeha Bog za nas grijehom učini da mi budemo pravednost Božja u Njemu (2 Kor 5,17-21).

Apostolsko vjerovanje vjeru u oprostjenje grijeha povezuje s vjerom u **Duha Svetoga**, ali i s vjerom u **Crkvu i općinstvo svetih**. Upravo dajući im **Duha Svetoga**, Uskrsnuli Krist je apostolima predao svoju božansku vlast da opraštaju grijeha:

“**Primate Duha Svetoga! Kojima otpustite grijeha, otpuštaju im se; kojima zadržite, zadržani su im**” (*Jv 20,22-23*).

Naš Gospodin je povezoao oprostjenje grijeha uz vjeru i krštenje:

“**Podite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje svemu stvorenju. Tko uzvjeruje i pokrsti se, spasit će se; a tko ne uzvjeruje, osudit će se**” (*Mk 16,15-16*). Krst je prvi i osnovni sakrament za opraštanje grijeha jer nas ujedinjuje s Kristom, koji je umro za naše grijeha i uskrsnuo za naše opravdanje, “i mi tako hodimo u novosti života” (*Rim 6,4*).

“U času kad vršimo našu prvu ispovijest vjere, primajući sveto krštenje koje nas čisti, oprostjenje je koje primamo tako potpuno i cjelovito, da nam ama baš ništa ne ostaje za brisanje, ni od istočnoga grijeha, ni od grijeha koje smo sami počinili, niti ikoja kazna za njihovo okajanje (...). Ali, ipak, milost krštenja nikoga ne oslobađa od njegovih naravnih slabosti. Naprotiv, moramo se boriti protiv pokreta požude koji nas potiču na zlo”.

Vlast ključeva - Krist je poslije uskrsnuća poslao apostole da u njegovo ime propovijedaju (...) obraćenje i otpuštenje grijeha svim narodima" (Lk 24,47). **Apostoli i njihovi nasljednici vrše tu "službu pomirenja"** (2 Kor 5,18) ne samo navješćujući ljudima Božje oprostjenje, koje nam je Krist zaslužio, i pozivajući ih na obraćenje i vjeru, nego također dajući im po krštenju otpuštenje grijeha i mireći ih s Bogom i s Crkvom vlašću ključeva koju su primili od Krista:

Crkva je primila ključeve Kraljevstva nebeskoga, da se u njoj, po krvi Kristovoj i djelovanjem Duha Svetoga, vrši otpuštanje grijeha. U Crkvi duša, koja je bila mrtva zbog grijeha, ponovno oživljuje, da bi živjela s Kristom, čija nas je milost spasila.

Nema grijeha, ma kako bio težak, koji sveta Crkva ne može oprostiti. "Nema nikoga, ma kako bio zao i grešan, koji se, sa sigurnošću, ne treba nadati svome odrješenju, ako mu je kajanje iskreno". Krist koji je umro za sve ljude želi da u njegovoj Crkvi vrata oprostjenja budu uvijek otvorena svakome tko se ostavi grijeha.

Nebo i zemlja proći će,

ali riječi moje neće proći.